

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 443/2021-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátskou kanceláriou, Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Csp 110/2017 a proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 CoCsp 12/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. augusta 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Csp 110/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 CoCsp 12/2021 (ďalej len „namietané konanie“). Sťažovateľka navrhuje prikázať krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov, uplatňuje si primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručенou okresnému súdu 4. júla 2017 domáhala určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere z júna 2012 je bezúročná a bez poplatkov, a tiež rozhodnutia o ďalších piatich súvisiacich návrhoch. Okresný súd rozhodol

o žalobe rozsudkom z 11. decembra 2020. Proti tomuto rozsudku podali obidve strany odvolanie. V marci 2021 vyzval okresný súd sťažovateľku na vyjadrenie k odvolaniu žalovanej strany, ktoré sťažovateľka podala 10. marca 2021. V apríli 2021 boli odvolania proti rozsudku okresného súdu predložené krajskému súdu.

3. Sťažovateľka namieta neprimeranú dĺžku konania v spotrebiteľskom spore. Okresný súd zodpovedá za konanie presahujúce 4 roky, čo je potrebné považovať za zbytočný prietah spôsobený jeho neefektívnou a nesústredenou činnosťou. Podľa sťažovateľky mali byť odvolania predložené krajskému súdu skôr ako až v apríli 2021.

4. Sťažovateľka tiež poukázala, že nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní bola predmetom jej predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, o ktorej rozhodol ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 445/2020 z 23. februára 2021 (ďalej len „skorší nález“). V tomto skoršom náleze ústavný súd vyslovil porušenie tých istých práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, pričom však návrhu sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia nevyhovel.

5. Pokiaľ ide o kritériá posudzované ústavným súdom pri namietanom porušení sťažovateľkou označených práv, sťažovateľka uviedla, že jej právna vec sa nevyznačuje skutkovou alebo právnou zložitosťou. Sťažovateľka ako žalobkyňa nijako neprispela k predlžovaniu konania napriek tomu, že bola v konaní aktívna. Pokiaľ ide o kritérium postupu okresného súdu, sťažovateľka, poukazujúc na judikatúru ústavného súdu, uviedla, že v dôsledku nečinnosti okresného súdu došlo k porušeniu ňou označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Predmetom preskúmania v konaní o ústavnej sťažnosti je opakované tvrdenie sťažovateľky o porušení jej označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzajúc z petitu tejto v poradí druhej ústavnej sťažnosti sťažovateľky, ktorým je ústavný súd viazaný, sťažovateľka namieta postup okresného súdu v napadnutom konaní v podstate od začatia konania až do doby predloženia odvolaní krajskému súdu (apríl 2021, pozn.).

8. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania.

9. Keďže ústavný súd už rozhodol o predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa ústavy a listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa dohovoru a charty v napadnutom konaní okresného súdu, je táto ústavná sťažnosť v časti, ktorá sa týka obdobia posudzovaného v skoršom náleze, teda od začatia konania do právoplatnosti skoršieho nálezu (20. apríla 2021, pozn.), neprípustná.

Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti namietaného postupu okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

10. Sťažovateľka podanou ústavnou sťažnosťou namieta aj prietahy v konaní pred krajským súdom. Napriek rozsiahlosti ústavnej sťažnosti (16 strán, pozn.) z jej obsahu nie je zrejmé, v čom konkrétne mal spočívať zásah krajského súdu do týchto jej práv. Sťažovateľka (právne zastúpená advokátom) bližšie nevymedzila obdobia prípadnej nečinnosti či neefektívnej činnosti, ktoré mali mať vplyv na porušenie jej označených práv postupom krajského súdu.

Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uviedol, že je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha (IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 574/2018, II. ÚS 346/2021).

11. V tejto časti ústavná sťažnosť sťažovateľky neobsahovala podstatné náležitosti požadované § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd odmietol jej ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

12. Ako *obiter dictum* ústavný súd poznamenáva, že v preskúmvanej veci bol spis krajskému súdu predložený v apríli 2021. Podľa názoru ústavného súdu nemožno v namietanom konaní uvažovať o takých prietahoch, ktorých intenzita by mu po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie umožňovala dospieť k záveru o porušení základných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny či práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty. Ústavný súd v nadväznosti poukazuje tiež na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti

od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. IV. ÚS 120/2018). Z uvedeného je teda zrejmé, že v prípade podania kvalifikovanej ústavnej sťažnosti proti postupu krajského súdu v namietanom konaní, by bola odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnená.

13. Pretože ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu